

1894-02-10

SENDER

Christine Mackie

RECIPIENT

Laura Warberg

FACTS

Document type:

Letter

Language:

Da

Date explanation:

Datoen optræder på brevet

General comment:

Christine må have sat en forkert dato på brevet, for Alhed Larsen sendte 11. feb. 1894 efter et til to døgns rejse ned

gennem Europa et postkort hjem. Datoen på kortet ses på poststempet.

"4 Lauder": Der refereres muligvis til en gammel karakterskala.

Hvilan er en skole beliggende nær Malmö. Efter at en eller flere af Warberg-søstrene havde været elever på stedet, besøgte de undertiden skolen til fester mm.

Alhed Larsen rejste efter en brudt forlovelse til Italien med sine to morbrødre Emil og Ludvig Brandstrup.

Emil var syg af tuberkulose. Thomas Bredsdorffs forældre boede i Thorkildstrup.

Sagen om Leonard og om, at Christine skulle "holde på, hvad" hun havde:

Christine M. var forlovet med Leonard Holst og de to fik et barn. Derefter blev forlovelsen brudt og barnet bortadopteret.

Christines forældre havde sølvbryllup i 1894.

Christine flyttede i lejlighed i København i marts 1894.

Det vides ikke, om Sluden er et sted, en person eller noget andet.

Mentioned people:

Hedda -
Johannes -

Lars Christian Balslev

Thorvald Balslev

Wilhelmine Berg

Carl Brandstrup

Christian Brandstrup

Emil Brandstrup

Johanne Christine Brandstrup

Lauritz Brandstrup
Ludvig Brandstrup, billedhugger
Jens Brandt
Julie Brandt
Thora Branner
Marie Bredsdorff
Morten Bredsdorff
Thomas Bredsdorff
- Breum
- Bruun, Frk.
Ove Christensen
- Hedemann
Leonard Holmstrøm
Leonard Holst
Alhed Larsen
Fru Larsen
Eli Laub
Frederik Liebenberg
Hans Lorentzen
- Nørgaard
Arvid Rørdam
Valdemar Rørdam
Ellen Sawyer
- Schelderup
- Strømberg
Adelheyde Syberg
Hempel Syberg
Mathilde Thomsen
Maria von Sperling. g. Balslev
Albrecht Warberg

Archive:
Warberg Kerteminde egns- og
Byhistoriske Arkiv BB2108

Trykt udgave:
Nej

Provenance:
Testamentarisk gave til Østfyns
Museer fra Laura Warberg P.

TRANSCRIPTION

Tirsdag d: 10 Februar 1894.

NB. Hvad der står i [] skal ikke læses højt!

Kæreste Mor!

Tak for de forskellige Breve og andre Forsendelser, vi har modtaget i de sidste Par Uger – I er måske nok gale over, at I først nu igen hører fra mig, det er også en syndig lang Tid, der er gået siden sidst, men jeg har sandt for Dyden ikke kunnet skrive før nu, der har hver Dag været sådanne Masser af alle Slags, at jeg ikke en Gang har fået mig øvet. Nu må der da også være en ganske uhyre Masse at skrive om. Ja, Elle må nok to Gange sige, at det er nogle store, stolte Tider, det er da rent urimeligt, hvad der har bunket sig sammen, det er jo ikke lige „stolt” og godt alt sammen. For at begynde med Begyndelsen – Onkel Carls Død gjorde et underligt Indtryk; den Aften vi kom hjem fra Hvilan, lå der Brev om den; samme Aften, som han døde, skrev og sendte jeg et langt Brev til ham, som kom Retur Mandag; det gjorde mig forfærdelig ondt, at han ikke nåede at få det, jeg havde jo lovet ham det; den samme skæbne havde Lud med gl. Liebenberg. Og Emil, den Stakkel; ja, han nåede da at komme af Sted med de andre, og godt var det, han så frygtelig dårlig ud. Tirsdag Middag kom der Brevkort om, at Alhed ville komme om Aftenen – vi ventede hende for Resten Mandag – og vi bestemte strax, da vi så, at hun allerede skulde rejse Onsdag Morgen, at gøre den Aften så festlig og ualmindelig som muligt. Vi sendte strax Brev til Marie Sperling om at komme og blive om Natten, vi tre Brave [”Brave” indsat over linjen] slog os så sammen om Festarrangementet og gik op til Toget at tage imod hende, der var Thorvald, som fulgte med hjem at drikke The, vi havde en vældig hyggelig lille The, her var så yndigt med røde Skærme om Lampen og Klaverlysene. Thomas var desværre bedt til Sold, men vi tilsagde ham og Nørgård til at komme og se hende efter Soldet – ikke senere end Kl. 1! Efter The gik Pan, Marie og jeg ind og iførte os vor villeste Stads, og vi tilbragte så et Par hyggelige Timer med Musik og Snak i den lækre douce Belysning, ædende en lille Marcipan, Marie havde ført med. Præcis ½ 1 mødte Thomas og Nørgård, ikke mere fulde, end de kunde stå ved, og så kom Knaldet; en ren Dug på Bordet, nogle Glas med Violer og Reseda, en større Buket til Alhed, og så serveredes Is og ½ Fl. Madeira. Isen på små Glasassietter og små bitte lækre Madeiraglas. Thomas holdt en lille kort Tale, og vi snakkede en Times Tid, hvorpå de tre gik hver til sit; vi andre rodede endnu en rum Tid med Alheds Sager, Kl ca. 3 kom vi til Ro og sov dejligt til Kl 8, Marie [ulæselig overstregning] på Sofaen, Alhed hos mig i den store Seng. Næste Morgen stillede vi så på Banegården, men der

kom ingen Onkler – Toget til Masnedsund gik af, og så indså vi, at vi fik lov at beholde hende den Dag endnu; vi gik strax ud til de gamle, der sad Onklerne midt i Frokosten og havde ikke tænkt på at rejse, skönt de havde skrevet det til Alhed; vi spiste Frokost med, var der et Par Timers Tid og vandrede derefter til Universitetet, hvor vi hørte på noget af Hedemanns Examen, den gik jo stolt, 4 Lauder. Da jeg sad der og hørte til, kom Loria hen og hviskede til mig, om jeg ikke vilde komme ned til Thomas, han længtes efter mig, og var ikke rask. Jeg gik strax derned, tænk, så havde han været så dårlig om Natten, havde haft den voldsomste Hjærtebanken og var besvimet, han kunde ikke kalde på nogen, lå helt alene med det, den Stakkel. Da jeg kom, var han meget bedre men alligevel ængstelig. Han sagde, det hjalp så godt, at jeg kom; det er jo nervøst med den Hjærtebanken; han havde også hver Dag i en Uges Tid eller mere været på Farten, bl.a. til 2 Baller, Nörgård var endogså bleven dårlig af alt det, så var det da ikke underligt, at han også blev det. Der kom Alhed hen og hentede mig og vi gik her hjem til Middag og Kaffe hos Rördams. Så sov vi et Par Timers Tid og stod styrkede op og drak The, sad og sludrede en Times Tid med en Cigaret – det var det sidste Alhed så til Caféen, den lille søde Café – og så kørte vi til Banegården i Droscke; der var Thorvald, Laders og Maria og Onkel Chr. ; [”og Onkel Chr.” indsat over linjen] det var helt sært at sende hende af Sted så langt bort; men hvor er det dog godt, at hun kom af Sted, der har Far gjort en så god Gærning, at han vist ikke selv aner, hvor god den er, vi er alle – vi som holder så meget af hende og rigtig kender Forholdene – så glade og taknemlige for det. Jeg skrev et lille Brev til hende Dagen efter, at hun var rejst, det skulde ligge til hende som Velkomst, men det kan jo være, det ikke når derned; skönt, de vilde jo se sig lidt om på Rejsen, de tog på 3 Kl. for at få Penge til det, det kunde de da også magelig med den Masse Rejsetøj, hun havde jo Skindkrave, Skindslag og sit tykke Filttæppe. Fra Banegården vilde jeg et Vip ned at se til Thomas, det samme vilde Laders desværre også, og da Bran og vi kom derned, var der ikke mindre end tre allerede, de vidste alle tre om Forlovelsen, og så blev Laders også indviet; der er snart ikke så få indviede, det er egentlig en offentlig Hemmelighed, men det skal det også helst være så længe som muligt; du må såmæn gjerne fortælle Tante Mimi det – og så må vel Onkel Syberg også vide det, men ikke uden du er sikker på, at de vil tie, og ikke andre må du sige det. – Thomas havde det helt godt, men han var ængstelig for Natten; så fik vi Nörgård stillet til at ligge ind på Sofaen hos ham, og han sov godt; men endnu er han så udaset, og så lider Humøret derved, han bliver så trist; men det hjælper gjerne, når jeg kommer hen og snakker med ham; nu skal han føre en

mere stilfærdig Tilværelse, så bliver han nok snart helt rask. Hvor det dog er dejligt for os, at I ere så glade over det, ja det tvivlede jeg nu ikke et Øjeblik på, at I vilde blive, når I dog kendte Thomas; det er værre med dem i Thorkildstrup, jeg kan ikke sige andet, end at jeg føler mig halvt eller helt som en Forbryder, når jeg tænker på dem; jeg synes, det må være så drøjt for dem at vide deres kære Thomas i Kløerne på et Menneske, de aldeles ikke kender! Jeg skrev også sådant noget forleden til Ths Mor skal Du ikke skrive til hende? [”skal du ikke skrive til hende?” indsat over linjen] og bad dem undskylde! Ja, at I kan være glade, det er ikke så underligt, men at alle Thomas' gode Venner, som har fået det at vide, er bleven så glade, som de virkelig er, det er mere, end jeg havde turdet vente, de har været så søde alle sammen, gamle Frk Bruun, som Thomas bor hos var så rørende, da hun fik det at vide, det var vist hundrede Gange at hun tog mine Hænder, klappede mig på Håret og kyssede mig på Kinden, og hun holder dog så forfærdelig af Thomas og kender slet ikke mig. Men jeg gruer for at komme til Thorkildstrup, det bliver velnok Enden på det, at jeg tager derned med ham i Påsken, men jeg vil have Pan med, ellers tør jeg ikke! At vi får Maria med til Sølvbryllupet er storartet, men – Pan må vi da have fremfor alle andre, for hun er da vores allerbedste Ven. - -

Nu har jeg spist Frokost, nu ma jeg fortsætte i en Fart, at jeg kan få dette Brev færdig i det mindste inden Middag! – Nu er det jo snart længe siden, vi var i Sverige, jeg har ikke skrevet noget Fortællebrev hjem siden den Tid; jeg havde jo fuldt og fast bestemt, at jeg ikke vilde med derover [bl.a. af den [”af den” overstreget] for at slippe at se en vis Dame gøre Kur til Thomas!], men da det kom til Stykket at Skibet skulde til at sejle og jeg blive ene tilbage på Broen, så kunde jeg ikke alligevel, jeg bestemte mig først, da det ringede 3die Gang, kun Pan anede, at jeg tænkte på sligt, så de blev meget overraskede de andre, og jeg tror nok, de var glade over at få mig med. Vi havde en meget morsom Rejse, skønt det gyngede dygtig; vi drak Kaffe undervejs og var bagefter inde i Røgesalonen med vore Cigaretter; vi blev meget venlig modtaget på Hvilan, især var de rasende søde mod mig, jeg var slet ikke bange for Tante Hedda, som jeg plejer, hun var meget elskværdig. I Mørkningen fik vi Musik, Candidat Strømberg sang så dejligt, hans Stemme mindede så meget om Onkel Carls i gamle Dage, og så sang han og Fru Larsen en Sang, Onkel Carl og Tante Mis en Gang sang sammen „Se signora-.” Da vi fik Lys, blev vi alle stillede ind om Bordet i Spisestuen til Punsch, Æbler og Nødder, det var meget hyggeligt og morsomt. Efter The dansede vi. Næste Dag gik vi en lang Tur, og efter Middag rejste vi hjem, vi var jo 6, Th, Lorie, Skarade, Maria, Pan og jeg. [Der var en Dame, som ikke veg fra Thomas' Side, men det var ikke mig!

Nu kunde jeg jo heldigvis tage den mere med ro end i Sommer!] Det var helt sært at være så længe sammen med Thomas og at måtte lade helt som ingen Ting. Lille Pers var der Søndag Fm. det var meget morsomt at se ham igen, det lille søde. Jeg skulde hilse jer så mange Gange fra ham, han var så stolt over dit Brev. – Vi havde en rasende hyggelig Hjemtur og forfærdelig gemytlig og sjov, vi sad i Salonen oven over Kahytten, der var ikke andre end os; det gængede temmelig meget, men ingen var dårlige; jeg var meget glad ved at være kommen med på Turen, og jeg kan egentlig ikke sige, at det var videre sært at være på Hvilan igen, lige strax naturligvis en Smule, men for Resten var det, som om både jeg selv og alle andre var nogle helt andre Mennesker end den Gang – især jeg selv. [Jeg vilde gærne en Gang høre dine private Tanker om de nuværende Tilstande sammenlignet med dem for 2-3 År siden, Thomas – Leonard, dine brændende Ønsker den Gang om, at jeg skulde holde på, hvad jeg havde, – det hele sådan forstår du – min private Mening er nu den, at det er godt, Mødres brændende Ønsker ikke al Tid opfyldes!] ["]" overstreget] kan du ikke sende mig Leonards Brev til Gennemlæsning; lille Pers sagde, at han i Julen var fuldstændig glad og tilfreds som før – den Besked vilde jeg nu aldrig have fået af en Holmström, de sværmer for at gøre al Ting så tragisk og storstilet som muligt.] – I forgårs var vi til en 25 Øres Koncert inde i Mathæuskirken, og i går Eft. kom Thomas cyklende med en Billet til „Privat Kammermusikforening” Nørgård havde fået den, men var ikke rask; det var en meget smuk Koncert, Mathilde Thomsen sang ganske yndig. Ove har foræret mig to Billetter til sin Elevkoncert på Mandag, en til Thomas også, men så træffer det så kedsommeligt, at Sperlings Gilde er den Aften; jeg må nu gå på Koncerten og komme senere til Sperlings, men Th. får jeg ikke med, jeg vil spørge Bedstemor, om hun har Lyst. – – Jeg skulde jo have en Kjole til Sølvbryllupet, og da jeg nu sparede Gummislag, mente jeg, jeg kunde tage en god, finere end en Molls; da vi var hos Schelderup, så vi så på Silkerester og fandt en bedårende temmelig lys blå – som ganske lyst himmelblåt, tyndt blødt Silketuft – 20 Kr. Tante og Thora var med og sagde, det var uhørt billig. Jeg skal i næste Brev sende en Prøve, den er inde hos Fru Brëum. Jeg skal lige først i Ugen sende alt det meget, men send endelig Penge, Fru B. har kun fået det halve for Februar og Ove slet intet; i næste Brev skal jeg sende et færdigt Regnskab. Vi flytter lige først i Marts, Dagligstuen derovre bliver malet i dag, en smuk mørkegrøn Oljefarve, den er 1½ Al længere og 1 Al bredere end denne og foruden det en bred Vinduesfordybning på 1½ Al, det bliver en dejlig Stue. Bare vi nu havde en Pensionær. Jeg tror, jeg skal overleve. Til August kan vi få en af Jens Brandts Dreng, 18 År, som skal læse til d.

juridisk Ex. Tante Frederikke har foreslået ham, han kan give 45 Kr og det kan jo hedde sig, han er Fru Bs Pensionær, synes I om det?? s.u.- -
I forgårs rejste lille Lorie, vi savner ham, nu bor Nørgård i hans Værelse. Tænker du på Eli? Så skriv til Sluden om det! Du ved nok, jeg forfærdelig gerne vil have gjort noget i den Retning.
Nå, nu er det da bleven et langt Brev denne Gang, har det også ladet længe vente på sig. Tusende Hilsner til jer alle sammen fra din Basse.

Lindes S. 10 Februar 1894.

N. Hvad der står i [] skal ikke læses højt!

Kæreste Mor!

Tak for de forskellige Breve og
andre Forsendelser, vi har modtaget i
de sidst Par Uger - For mærke nok
gale over, at I først nu igen begynder fra
mig, det er også en synderlig lang Tid,
der er gået siden sidst, men j. har
sands for Deuden ikke kunnet skrive
for nu, der har hver Dag været sådanne
Marsen af alle Slag, at j. ikke en
Gang har fået mig øret. Nu må der
da også være en ganske ubegr.
Marsen at skrive om. Ja, Gode må

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

nok to Gang sig, at det er nogle
store, sorte Tider, det er da rent ueri-
meligt, hvad der kan tænket sig
sammen, det er jo ikke leg, stort
og godt altsammen. For at begynde
med Begyndelsen - Arkel Carl's Brev
gjorde et underligt Indtryk; den
Aften, vi kom hjem fra Heilau, lå
der Brev om den, samme Aften, som
han ~~skrev~~, skrev og sendte os et langt
Brev til ham, som kom mellem
Mandag, det gjorde mig forfærdet, end
at han ikke vidste, at ja det, ja havde
ja lovet ham det, den samme Skæbne
havde han med af Albeuberg. Og end
den Maktel, ja, han vidste da at
komme af sig med de andre, og
godt var det, han så frejlselig stærkt
til. Tirsdag Misdag kom der Brev
kort om, at Albet ville komme om
Aften - vi ventede hende for festen
Mandag - og vi besluttede os, da vi
så, at hun allerede skulde rejse
Onsdag Morgen, at gøre den Aften
så festlig og ualenebly, som muligt.
Vi sendte os et Brev til Marie, for
om at komme og blive om Natten,
vi ^{først} slog os så sammen om Fest-
arrangementet og gik op til Thorst at
begge med hende, der var Thoral,
som fulgte med hjem at drukke The,
vi havde en veldig luggelig lille
The, her var så spidigt med røde
Skonke om Læmpen og Klaverlyden.
Thomas var desværre helt til Salt,
men vi hilste ham og Ningsd til
at komme og se hende efter Solen
- ikke senere end No. 1! Efter The
gik Tan, Marie og jeg med og iført os
vor vildeste Klæd, og vi hilbragte så

BB2108
et Par hyggelige Timer med Musik og
Snak i den lokale danske Belysning,
endnu en lille Marcipan, Marie
havde ført med. Præcis et ugent
Thomas og Nørgård, ikke mere fuld,
end de kunde stå ved, og så kom
Kvaldet, en rød Dug på Bordet, nogle
Glas med Violer og Roser, en stime
Pølse til Allet, og så serveredes
Is og $\frac{1}{2}$ l. Madeira, Tre på små
Glasretter og små bitte lokale Madeira
glas. Thomas holdt en lille kort Tale,
og vi snaktede en Times Tid, hvorpå
de to gik hver til sit, vi andre nødde
endnu en rum Tid med Allet. Lager,
kl. ca. 3 kom vi til Ro og sov dejligt til
kl. 8, Marie & på Sofan, Allet
læs mig i den store Seng. Næste
Morgen skilte vi så på Bøvegården,
men der kom ingen Buklow-Togt

2

til Mannedagen gik af, og så iudså vi,
at vi fik lov at beholde lunde den
dag endnu, vi gik strax ind til de gamle,
der var Ouklene med i Trokstenen og
havde ikke tænkt på at rejse, skøndt de
havde skrevet det til Allet; vi spiste
Troksten med, var der et Par Timers
Tid og vandrede derefter til Uni-
versitetet, hvor vi lygte på noget af
Hedemanns Tænkning, den gik jo stolt,
4 Lænder. Da vi var der og lygte til, kam
Loria hen og kvishede til mig, om vi
ikke vilde komme med til Thomas,
han længtes efter mig og var ikke
nærk. Jeg gik strax dermed, tænkt, så
havde han været så årdig om Matten,
havde haft den voldsomste Hjertebrænde
og var hervundet, han kunde ikke kalde
på nogen, så helt alene med det, den
Stakket. Da jeg kam, var han meget

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

bedre man alligevel angivelig. Han sagde,
det hjalp så godt, at jeg kom, det er jo
særintet med den Rjerskebank, han
havde også hver Dag i sin Uges Tid
eller mere været på Tanten bl.a.
til S. Praller, Nørgaard var endog
bleven dærlig af alt det, så var det
da ikke underligt, ~~at~~ han også blev
det. Der kom Alkoholen og holdes
meget af vi gik her hjem til Middag
og Kaffe hos Pindgaard. Så sov vi et
Par Timers Tid og skot ~~skulle~~ op
og drak The, sød og sløddede en Times
Tid med en Cognac, det var det sidste,
Alhed på til Caffen, den lille var
Lafé - og så begynte vi til Præstegården
i Droske, der var Morval, daders og
Maria, ^{og Berthe} det var helt sødt at vende
hvide af The så længe bort, men
hvor en det dog godt, at liem kom
af The, der kan var gjort en så god
Gæmning, at han vist ikke selv aner,
hvor godt den er, vi er alle - vi som
holder så meget af hvide og rigtig
Kæmper Forholdene - så glade og
særligt for det. Jeg skrev et lille
Brev til hvide dagen efter, at liem
var rejst, det skulde jeg til hvide
samt Velkomst, men det kan jo
være, det ikke var derude, så hvide de
ville jo se sig lidt om på Præst, de
dag på 3. kl. for at få længe til det,
det hvide de da også usagligt med
den Masse Røgetøj, liem havde jo
Kjæmpekrave, Skindslag og sit lykke
Tilkløppe. På Præstegården vilde jeg
være med at se til Thomas, det samme
ville daders desværre også, og da man
vi kom derude, var der ikke mindre
end The allerede, de vidste alle de an.

BB2108

Forlovelsen, og så blev Ladens også ind-
viet; der er snart ikke så få indvielse,
det er egentlig en offentlig Himmelsfest,
men det skal det også helst være
så længe som muligt; du må såmæn
gjerne fortælle Tante Minni det - og så
må vel Onkel Sjöberg også vide det,
men ikke i den du er sikker på, at
de vil høre, og ikke andre må du
sige det. - Thomas havde det helt godt,
men han var angstelig for Natten, så
fik vi Nörgårn stillet til at ligge ind
på Sofæen hos ham, og han sov
godt; men enden er han så indøret,
og så lider Hæmpe det derover, han
bliver så trist; men det hjælper
gjerne, når jø kommer hen og snakker
med ham; vi skal han gøre en
mere stilfærdig Tilværelse, så bliver
han nok snart helt rask. Hvor det

3

dog er dejligt for os, at Fere så glade
over det, ja det tvivlede j, mit ikke
et Øjeblik på, at I vilde blive, når
I dog kendte Thomas; det er værre
men dem i Thorildstrøp, j kan
ikke sigg andet, end at j føler
mig halvt eller helt som en
Forbryder, når j tænker på dem; j
synes, det må være så drøjt for dem
at vide deres kære Thomas i Kjöpen-
på et Memuske, de aldeles ikke
kender! J skrev også sådant noget
forleden til Th^o Mordag ^{skal du ikke skrive til hende?} bad dem
iundskyld! Ja, at I kan være glade,
det er ikke så underligt, men at
alle Thomas' gode Venner, som har
fået det at vide, er bleven så
glade, som de virkel; er, det er
mere, end j havde turdet vente,
de har været så søde alle sammen,

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

gavde Erik Mørn, som Thomas var hos
var så rørende, da han fik det at
vide, det var vist hundrede Gange,
at han tog mine Hænder, klappede
mig på Skindet og kyssede mig på
Kinden, og hin kvæder dog så for-
førdet af Thomas og kendte end ikke
mig. Men 3. gik for at komme
til Thorildstræde, det bliver vel nok
Kvæden på det, at 3. lægger dermed
med hansen i Parken, men 3. vil
have Pau med, ellers tør 3. ikke! At
vi får Maria med til Sjøbrylluppet
er storartet, men - Pau må vi da have
for alle andre, for hansen er da
været allestedt. Ven. —

Nå har 3. apert Fokost, nu må 3.
fortælle i en Part, at 3. kan på
dette Troværdig i det mindste inden
Månedag! — Når det jo snart løber

viden, vi var i Sverige, 3. har ikke
skrevet noget Fokostbrev ligesom
inden den Tid, 3. havde jo fuldt af
fast beskuet, at 3. ikke vilde med
Anroen [~~blev afslået~~ for at slippe at se
en vis Dame give Kær til Thomas.], men
da det kom til Røghed at Skæbet
skulde til at seje og 3. blive ene tilbage
på Troen, så kændte 3. ikke alligevel,
3. beskuete mig først, da det ringede
deri Gange, kændte Pau anede, at 3. løbte
på Rigt, så de blev meget overraskede
de andre og 3. tror nok, de var glæde-
vet at få mig med. Vi havde en
meget morsom Rejse, skovet det
gyggede dygtig, vi drak Kaffe i København
og var hængt i en i Kjøbenhavn med
vne Cigaretter, vi blev meget vedlig
modtaget på Skolen, men var de rørende
ogac med mig, 3. var end ikke lang

BB2108

for Tante Hetta, som j plejer, hun
var meget elskværdig. I Mørkningen
fik vi Musik, Candidat Strömberg sang
så dejligt, hans Stemme mindede
meget om Ouhelt Carls i gamle Dage,
og så sang han af Fri Larsen en
Sang, Ouhelt Carl og Tante Misen sang
sammen „Se signora -“ da vi
fik lys, blev vi alle stilledes ind
om Bordet i Spisestuen til Tusch,
Ole og Nødder, det var meget
hyggeligt og morsomt. Efter The
dannede vi. Næste Dag gik vi en
lang Tur og efter Middag rejste vi
hjem, vi var jo 6, Th. Lona, Skarade,
Maria, Pan og j. [Der var en Dame,
som ikke var fra Thomas Side,
men det var ikke mig! Nu kunde
j jo heldigvis lade den med mere
No end i Sommer!] det var held

4

sort at være så længe sammen med
Thomas og at måtte lade helt
sammen ingen Ting. Lille Pers var
der Søndag Tm. det var meget
moment at se ham igen, det lide
sode. Jeg skulde hilse jer så mange
Gange fra ham, han var så
stolt over det brev. - Vi havde
en rarende luggelig Ejendoms og
forfærdelig gemytlig og sjov, vi sad
i Salonen oven over Kabinen, der
var ikke andre end os, det gik godt
hemmelig meget, men ingen var
dårlige, $\frac{1}{2}$ var meget glad ved at
være sammen med frø Turen, og $\frac{1}{2}$
han egentlig ikke sig, at det var
videre sort at være frø Hviden igen,
ligebrax naturligvis en Succes, men
for Resten var det, som om både
 $\frac{1}{2}$ selv og alle de andre var nøgne

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

helt andre Mennesker end den Sang-
især j, selv [j] vilde gøre en Sang-
lyse dine private Tænder om de til-
værende Tilstande sammesteds med
dem for 2-3 Aar siden, Thomas-Leonard,
dine broderende Gæster den Sang om, at
j skulde holde på, hvad j har se, det
helt sådan fortæller du - min private
Mening er nu den, at det er godt, ^{med} dine
broderende Gæster ikke al Tid ^{ind} og ^{ud} af sig, at
han nu ikke sende mig Leonard Breu til
Sammenslutning, lille Per sagde, at han
i Gildet var fuldstændig glad og lykkelig
samt for - den Breu med j nu altid
have fået af en Ledselses, at sidde
for at gøre al Ting så tryk og stør-
stedt som muligt.] - Nøjens var
vi til en 25 Gros koncert med i Malthe
Kierke, og igår Prof. Roue Thomas
Cyprien med en Billet til Privat

Kaunemundforning - Nøjens havde
fået den, men var ikke træk, det
var en meget smuk koncert,
Malthe Thomasen sang ganske
spidlig. Bre har forrest mig to
Billetter til sin Ede-koncert på
Mandag, en til Thomas og j,
men så troffer det så bestrævet,
at Sperling Lide er den Aften; j
nu nu gå på koncerten og Kaunem-
und til Sperling, men så får j
ikke med, j vil spørge Breu om,
om han har lyst. -
J skulde j have en Bilet til Holsten-
Lynet, og da j nu sparer Stimmulag,
menter j, j kunde tage en god, finere
end en Møde, da vi var hos Schellberg,
så vi så på Silkenester og fandt en
bedre end temmelig lys blå - som
ganske lyttemmeligt, lyndt blødt

BB2108
Lilkehaft - 20 Kr. Tante og Thora, var mest
og sagde, det var uligt billig. J. skal i
meste Brev sende en Toge, den er ind
hos Fru Rosium. J. skal lige f. i Uge
sende alt det meget, men send endef. Tunge.
Fru R. har kun fået det halve for Februar
og Ove slet intet, i neste Brev skal j. sende
et færdigt Regnskab. Vi flytter lige f. i
Marts, Daglystuen der over bliver malet idag,
en smuk mørkerød Bløfarve, den er 1 1/2 Al. Længde
og 1 Al. bredere end denne og fruden det en bred
Vinduesfordegning på 1/2 Al., det bliver en
dej. Stue. Hare vi nu havde en Pensioner, i
Juni, j. skal overtage. Til August kan vi få en af
Jens Prauns Dreng, 18 Ar, han skal løse Uld-viride,
24. Tante Frederikke har foreslået ham, han kan
give 45 Kr. og det kan jo hedde og, han er Fru
R. Pensioner, synes I om det?? N. i. -
Sofas nye lille Lorie vi sælger ham, vi
bor Norgård i hans Værelse. Husk du på Eli?
På skrid til Studen om det! Du ved nok, j. for-
ferdig gerne vil have gjort meget i den Retning.
Nå, nu er det da bleven et langt Brev
denne Gang, har det også ladt længe vent.
på sig.

Tusende Hilsener til jer alle sammen
fra din

Basse.